

خبر

تمام متخلفان واردکننده خودرو به قید ضمانت آزاد هستند

● دبیر انجمن واردکنندگان خودرو با طرح این سؤال که آیا نباید با فردی که باعث و بانی این تخلفات شده، برخورد کرد؟ گفت: پرونده تمام افراد اعم از حقیقی و حقوقی که در فهرست ۱۹صفحه‌ای منتشرشده از سوی وزارت صنعت وجود داشت، در شعبه ۵ دادسرای ناحیه ۲۸ در حال رسیدگی و در مرحله بازپرسی است. مهدی دادر دربار آخرین روند پرونده متخلفان واردکننده خودرو گفت: تمام افراد حاضر در فهرست به این شعبه احضار شدند و اکنون با قید وثیقه آزاد هستند. ما نیز از این روند حمایت می‌کنیم و آماده هستیم به شعبه مدنظر مشاوره کارشناسی دهیم. او تصریح کرد: ما خودمان مدعی هستیم و معتقدیم باید با تمام اجزای این تخلف و فساد برخورد صورت بگیرد؛ کمااینکه سال گذشته هنگامی که سایت ثبت سفارش بسته شد، به صورت رسمی در دادسرای ویژه کارکنان دولت شکایت خود را به ثبت رساندیم.

ادامه از صفحه اول

اقتصاددان برای اقتصاد؟

دولت با اطلاعاتی که در اختیار دارد، می‌تواند ریشه‌های این معضل ارز را که دلیل علمی هم ندارد و بر اساس دسیسه‌ها ایجاد شده است، پیدا کند و هرچه سریع‌تر در راستای رفع آن بکوشد. استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی، دولت را ناگزیر به تغییر در رأس این وزارتخانه کرده است. هنگام انتصاب رئیس کل بانک مرکزی این سؤال مطرح بود که بهتر نیست وزیر اقتصاد نیز یک اقتصاددان باشد تا هماهنگی بهتری میان این دو نهاد مهم ایجاد شود؟ در بسیاری از کشورهای دنیا وزیر اقتصاد حتما باید اقتصاددان باشد. حال فرصت مناسبی فراهم شده است تا ترمیم تیم اقتصادی دولت، فضا را بهبود ببخشد. برای رئیس‌جمهور شایسته نیست مجلس بیش از خود دولت، دنبال ایجاد این تغییر به‌منظور پاسخ‌گویی به مطالبات مردم باشد.

ایجاد امید به جای سخنرانی

چیزی که حاصل آن می‌تواند نوعی بیگانگی اجتماعی- بی‌تفاوتی، خویش‌مداری و به‌اصطلاح افول اخلاقیات باشد. می‌توان انتظار حمله به سمت گروه‌های برخوردار از «قدرت و ثروت» را هم داشت که حاصل آن نیز خرجه دیگری از خشونت احتمالی خواهد بود. نه اینکه بتوان دقیقا پیش‌بینی کرد، ولی اگر مبانی قوام‌دهنده حیات اجتماعی ضعیف شود و حس گیرافتادگی شدت بگیرد، بروز هیچ‌یک از این ناهنجاری‌ها دور از انتظار نخواهد بود؛ اما این اضطرار می‌تواند راه دیگری را هم بگشاید و آن، بازاندیشی انتقادی بر آن فرایندی است که ما را به اینجا رسانده است. اینکه چطور فرایند تحقق آرمان‌های «عالی و شریف»، گیرافتادگی اجتماعی به همراه داشته و قوام جامعه را تهدید کرده است؛ یعنی تأمل بر اینکه باید چه کرد که آنچه در جامعه تولید می‌شود، نقض غرض وجودی جامعه نباشد. شاید کسانی چنان در واحه‌ای امن زندگی می‌کنند که اصولا نمی‌توانند ملتفت گیرافتادگی اجتماعی شوند، شاید هم منافع عده‌ای در نفی و انکار گیرافتادگی باشد. ولی راه منطقی برای کسانی که متوجه مهابت آسیب‌دیدن بنیان‌های اجتماعی هستند، خروج از تکرار تجارب و فرایندهای مخرب و برداشتن گام‌هایی برای ترمیم است. ایجاد یک امید واقعی و ملموس برای جامعه، بیش از سخنرانی‌ها می‌تواند قوام، انسجام و همبستگی اجتماعی را تقویت کند.

شروط ایران برای آمریکا

اگر عمان به‌عنوان میانجی در حال فعالیت است، احتمالا طرفین ماجرا نیز بی‌تمایل به کاهش سطح تنش‌ها نیستند. ترامپ از جمله افرادی است که در نمایش دیپلماسی بیش از اصل آن لذت می‌برد. او روی تمام دارایی‌های خود نیز نامش را حک کرده است. او با پیشنهاد مذاکره با ایران به‌دنبال همراه‌کردن بخش بیشتری از افکار عمومی در آمریکا و خارج از آن است. اما آمریکایی‌ها باید بدانند بدون روشن‌شدن چند مسئله، هیچ‌گاه نمی‌توانند روی مذاکره مجدد با ایران حساب باز کنند. ترامپ می‌گوید بدون قید و شرط مذاکره می‌کند، اما وزیر خارجه او از ۱۲ شرط نام می‌برد. لغو تحریم‌های سنگین علیه ایران نیز نکته مهم دیگر برای شروع مذاکره است و سوم نشان‌دادن اراده برای حل مشکلات میان ایران و آمریکا براساس منافع متقابل. به‌هرحال باید ایالات متحده به رعایت این شروط دعوت شود تا بتوان به آینده و گفت‌وگوهای احتمالی اندیشید. بداینم روسیه، چین و ترکیه، ظرفیت حل مشکلات ایران را نخواهند داشت.

اقتصاد

«شرق» از تنش اخیر در آب‌های جنوب گزارش می‌دهد

چراغ سبز به صید خارج از قرارداد چینی‌ها

شیلات ایران با صدور مجوز برای صید ترال، ۲ دهه به عقب بازگشت

عکس: علی عباسی، میزان

از شیلات هرمزگان عازم استاندارد می‌شوم. آنجا هم به سختی پذیرش می‌شوم و پشت در اتاق فریدون همتی دو ساعتی منتظر می‌مانم. روی دیوار تصاویر استانداران قبلی توجه‌م را جلب می‌کند. به جای عکس یکی از استانداران گل گذاشته‌اند و در میان عکس‌ها دو چهره مشهور شامل اکبر ترکان، مشاور عالی رئیس‌جمهور و عبدالرضا شیخ‌الاسلامی، وزیر رفاه دولت احمدی‌نژاد هم دیده می‌شود. با وجود ارسال درخواست مصاحبه از تهران، استاندار وقت تهران شده‌اند و خودش هم در ساعات پایانی روز به تهران پرواز خواهد کرد. رئیس سازمان شیلات هرمزگان هم قصد عزیمت به تهران را دارد.

رایزنی‌های پشت‌پرده

اسحاق تندرو، رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری تعاونی‌های صیادی ایران را هیچ‌گاه در این سفر نمی‌بینم. او فقط در تماس‌های تلفنی اعلام می‌کند که بعدا مرا خواهد دید. در یکی از تماس‌ها می‌گوید: صیادان با نماینده ولی فقیه در استان دیداری خواهند داشت و اگر امکان حضور خبرنگار «شرق» در این نشست مشترک وجود داشته باشد، حتما من را هم با خود به جلسه می‌برند اما از تماس بعدی خبری نیست. صبح روز بعد عازم جاسک می‌شوم. در جاسک فضا جور دیگری است. صیادان عصبانی‌تر و خسته‌تر از صیادان بندرعباسی هستند. اعلام می‌کنند که چینی‌ها به‌تازگی از جاسک رفته‌اند و در سمت کوه مبارک صید می‌کنند. صیادان از همه‌چیز شاکلی و سرخورده، بیان می‌کنند بارها تصاویر مربوط به غارت منابع آبی‌زی را به مسئولان رسانده‌اند اما با دفاع تمامقد مسئولان شیلات ایران مواجه شده‌اند. صیادان جاسکی از اینکه کشتی‌های صنعتی تورهایشان را پاره می‌کنند و هر بار ۵۰میلیون خسارت به آنها وارد می‌کنند، شاکلی هستند. آنها می‌گویند که صید انتظاری انجام می‌دهند و توره‌های آنها در آب همواره توسط کشتی‌های صنعتی جارو می‌شود اما اگر با کشتی‌های صید صیادان معترض است، شیلات گوش صیادان محلی را می‌کشد و می‌گوید که این کشتی‌ها به مجوز از بالا یعنی تهران در آب‌های جنوب فعالیت می‌کنند. ناخدا سلطان که از ترس دزدان دریایی سوماتلی ۵۰۰ مایل به سمت غرب حرکت کرده و به جای عزیمت به آب‌های اقیانوس هند در دریای عمان صید می‌کند یکی از بزرگ‌ترین کشتی‌های ایران است که از خانواده شهید حیدر جدگال است. اعلام می‌کنند: ۹ نفر از اعضای خانواده‌اش گیر دزدان دریایی سوماتیایی افتاده‌اند و هیچ اثری از آنها نیست. او اضافه می‌کنند: سه سال است که کشتی‌های چینی در آب‌های جنوب ایران فعالیت می‌کنند. صیادان محلی که باید هر ماه ۲۰۰ هزار تومان تعرفه اسکله بدهند، سالانه دو میلیون تومان عوارض به دولت پرداخت کنند و هر ماه برای صید ۵۰۰ تن به بالا باید یک میلیون تومان عوارض صید به شیلات بدهند. در شرایطی که هیچ ماهی‌ای در دریا نیست، از کجا پول بیاورند؟

به گفته ناخدا سلطان، میکتوفیده‌ها که شبیه ماهی‌های کوچک هستند غذای ماهی‌های بزرگ را تأمین می‌کنند و اگر نباشند، روند مهاجرت ماهی‌ها مختل می‌شود و معیشت صیادان محلی با مشکل مواجه خواهد شد. حالا این ماهی‌های کوچک در تور کشتی‌های صید صنعتی گرفتار می‌شوند.

او اضافه می‌کنند: کشتی‌های صیادی چینی از آب‌های دریای عمان تا تنگه هرمز و خلیج فارس تا مرز عراق هم فعالیت می‌کنند و شیلات به جای برخورد با تخلفات آنها، به صیادان محلی سخت می‌گیرد و صیادان سنتی را مجازات می‌کنند. در حالی صیادان جنوب از حضور کشتی‌های چینی در خلیج فارس گزارش می‌کنند که بنا بر اعلام سازمان شیلات ایران این کشتی‌ها صرفا باید در عمق ۲۰۰متری اقدام به صید میکتوفیده و یال اسبی کنند. عمق خلیج فارس بر اساس نقشه‌های موجود بین ۳۵ تا ۷۵ متر است در نتیجه حضور کشتی‌های صید صنعتی در آب‌های این دریا، کاملا غیرقانونی است. عمق آب در تنگه هرمز و قبل از جاسک هم به گفته صیادان به ۲۰۰ متر نمی‌رسد اما معلوم نیست چرا کسی با عبور این کشتی‌ها -که قطعا مجزه به تجهیزات دریاب هستند- از تنگه هرمز مقابله نمی‌کند.

صیادان جاسک می‌گویند: فرماندار این شهرستان تازه عوض شده و فرماندار جدید در نخسین روزهای کارش، با تخلفات یکی از کشتی‌های چینی برخورد کرده اما نمی‌دانیم نتیجه این برخورد چه بوده است. آنها هر روز می‌بینند که کشتی‌های چینی‌ای ترال

نظر

حضور کشتی‌های چینی در آب‌های جنوب کنترل شود

● شرق: مهم‌ترین دلیل سازمان شیلات ایران برای حضور کشتی‌های خارجی در آب‌های جنوب، بحث انتقال تکنولوژی صید ماهیان غیرحلال‌گوشت یال‌اسبی و میکتوفیده در خلیج فارس و دریای عمان است. تلاش خبرنگار «شرق» برای دریافت پاسخ سؤالات جامعه صیادی از مسئولان سازمان شیلات ایران بدون پاسخ باقی می‌ماند. اما لطفاًالله سعیدی یکی از مدیران سابق سازمان شیلات ایران به مجموعه سؤالات ما پاسخ می‌دهد که در ادامه می‌آید.

چند فروند کشتی صیادی چینی در آب‌های جنوب فعالیت می‌کنند؟ از جزئیات قرارداد‌های آنها اطلاع دارید؟

در حال حاضر بین ۹۰ تا صد فروند کشتی در جنوب کشور در حال صید هستند. از این تعداد کشتی، بیش از ۵۰ تا ۶۰ فروند ایرانی کامل است. کشتی مالک ایرانی دارد. بعضی از آنها بیش از ۲۰ سال است که در این صید می‌کنند. مالک ایرانی دارند و در حال فعالیت هستند. البته اعداد را دقیق نمی‌دانم. اما اطمینان خاطر دارم که بیش از ۵۰ تا ۶۰ فروند از این کشتی‌ها ایرانی هستند. از جزئیات قرارداد آنها اطمینان خاطر ندارم اما این کشتی‌ها در دو یا سه دسته، تقسیم‌بندی می‌شوند. تعدادی از چین آمده‌اند تعداد کمی هم از تایلند به ایران منتقل شده‌اند.

چگونه این کشتی‌ها سوخت بارانه‌ای دریافت می‌کنند؟

سازمان بنادر و کشتی‌رانی باید به این پرسش جواب دهد اما براساس مقررات، وقتی کشتی اجازه پیدا می‌کند تحت پرچم ما در ایران تردد کند، برای فعالیت صیادی سوخت‌بخش نیز معمموم را دریافت می‌کند. این کشتی‌ها تحت پرچم ایران قرار گرفته‌اند. برخی از این کشتی‌ها یا تحت اجازه‌اند یا تحت مالکیت شرکت‌های ایرانی قرار دارند.

آیا شایه وجود دارد که بازنشسته‌های شیلات صاحبان کشتی‌های چینی هستند و مجوزها ناشی از نفوذ این بازنشستگان در سازمان شیلات است.

این اظهارنظر فاقد دقت است. البته کسانی هستند که در شیلات کار کرده‌اند و بازنشست شده‌اند و با برخی از این شرکت‌ها همکاری دارند. ۱۴ تا ۱۵ درصد کشتی‌ها چین صنعتی‌تری دارند. هر کسی در یک زمینه کاری سابقه یا تجربه داشته باشد، در همان حوزه برای کار جست‌وجو می‌کند. این زاویه نباید با موضوع روبه‌رو شد. اصل موضوع این است که ذخایر در دریای عمان داریم. ماهی بسیار ریزی است. ذخیره این ماهی قابل توجه است. چیزی حدود ۵۰ سال است که ذخیره این ماهی و روش‌های صید آن در بخش‌های تحقیقات و اجرایی شیلات، تحت بررسی بوده است. سال‌ها تلاش می‌شد که صید این ماهی در ایران توسعه یابد. از این جهت با توجه به اینکه این ذخیره بااهمیت در آب‌های ایران وجود دارد و بین ایران و عمان یک ذخیره مشترک تلقی می‌شود و این کشور سال‌هاست که از ذخایر فانوس ماهیان بهره می‌برد. کار مبتنی در شیلات انجام می‌شود و زمینه صید این نوع ماهی فراهم شد. تمام صید این کشتی‌ها هم متعلق به ایران است.

آیا محموله‌های صیدشده از کشور خارج می‌شود؟ محموله‌ها دو دسته هستند. همه صید فانوس ماهیان در ایران در کارخانه‌های پودر ماهی تبدیل به پودر می‌شود و ماهیان حرام‌گوشت صادر می‌شود.

آی می‌توانید اعلام کارخانه‌های دریافت‌کننده فانوس ماهیان را کنید؟

باید از مسئولان اجرایی در سازمان شیلات ایران بپرسید. تعداد زیادی کارخانه پودر ماهی در جاسک، قشم و بندرعباس که به دلیل نداشتن مواد اولیه تعطیل شده بودند، با شروع به کار این کشتی‌ها و تأمین مواد فعال شده‌اند.

آیا صید فانوس ماهیان از نظر اقتصادی به‌صرفه نیست و کشتی‌های چینی از آب‌های کم‌عمق تا عمیق به صید ماهیان تجاری مشغول هستند. این مسئله را تکذیب می‌کنید؟

بر اساس مقرراتی که شیلات وضع کرده است، صید با باید فانوس ماهیان باشد، صید ضمنی هم که بیشترین حجم صید را تشکیل می‌دهد، ماهی یال‌اسبی است که حرام‌گوشت است و صادر می‌شود. برخی گونه‌هایی که دارای مصرف داخلی است هم به بازار داخل عرضه می‌شود. حسب مقررات اعلام‌شده مسئولان، این کشتی‌ها نباید در کمتر از ۱۲ مایلی ساحل صید کنند و در جاهایی صید می‌کنند که عمق آب از ۲۰۰ متر به بالا باشد. در نتیجه باید این موضوع از طریق مسئولان پیگیری شود.

آیا دلیل حضور این کشتی‌ها در خلیج فارس با عمق کمتر از ۲۰۰ متر چیست؟

من به عنوان یک مطلع می‌گویم که فانوس‌ماهیان در خلیج فارس حضور ندارند و کشتی‌های چینی مجاز به حضور در تنگه هرمز و خلیج فارس نیستند، حتما باید مسئولان شیلات پاسخ‌گوی این مسئله باشند.

آیا بحث اجازه به شرط تملیک کشتی‌های چینی را رد می‌کنید؟

بحث اجازه به شرط تملیک را رد نمی‌کنم. یک تعداد از این کشتی‌ها در مالکیت افراد قرار دارند و یک سری اجازه به شرط تملیک هستند.

استفاده از شیوه صید منسوخ‌شده

منابع محلی که از مفاد قراردادها به درستی اطلاعی در دست ندارند، نگران‌اند که با گران‌شدن قیمت دالر و طولانی‌شدن مدت بازگشت سرمایه، ایران در چند دهه ناگزیر باشد ذخایر خود را به کشورهای که ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین شیوه صید را به کشور وارد کرده‌اند، صادر کند. کاینوش جهانبخش، عضو شورای شهر بندرعباس و عضو هیئت رئیسه شورای‌عالی استان‌ها درباره عدم شفافیت در زمینه قرارداد صید ماهی چینی به «شرق» می‌گوید: سؤال اساسی ما این است که اعلام کنند این کشتی‌ها در اجازه چه شرکتی هستند. بحث اصلی ما این نیست که چینی‌ها مشغول صید هستند یا ایرانی‌ها، تحت هر قالب و مجوزی این کار را انجام می‌دهند. بحث ما حفظ ذخایر دریا و عدم استفاده از صید ترال است که در کل دنیا منسوخ شده است.او اضافه می‌کند: این بازی تایید و تکذیب دردی را دوا نمی‌کند. وظیفه اصلی شیلات ایران حفظ ذخایر و مدیریت منابع آبزیان خلیج فارس و دریای عمان است. اگر واقعا این سبک صید با این حجم صید متناسب با سیاست اداره شیلات و سازمان شیلات ایران است، ما دیگر حرفی نداریم.

صیادان جاسک اعلام می‌کنند که شاپور کاکولکی معاون صید سازمان شیلات ایران به هرمزگان سفر کرده و قرار است با آنها هم نشستی داشته باشد. اخبار بعدی که از جلسه معاون صید سازمان شیلات ایران به گوش می‌رسد، بسیار نگران‌کننده است زیرا کاکولکی به اتحادیه‌ها و صیادان دو وعده می‌دهد. یکی اینکه مجوزهای بیشتری برای صیادی در آب‌های جنوب صادر کند و دیگر آنکه دو نفر از مردم محلی با هزینه صاحب کشتی، به عنوان ناظر روی کشتی‌های صنعتی مستقر شوند. اما آیا ذخایر آب‌های جنوب این اجازه را می‌دهد که مجوز بیشتری بدهیم؟ و آیا امکان تبانی بین صاحبان کشتی صنعتی که پرداخت حقوق ناظران را بر عهده دارند، با این ناظران بومی وجود ندارد؟

افزودن برابهات معمای جنوب

تاکنون شیلات بارها به ابهامات حضور کشتی‌های صیادی صنعتی یا خمه‌چینی در آب‌های جنوب پاسخ داده، اما هیچ کدام از پاسخ‌هایی که ارائه کرده است، از نظر اهل فن قانع‌کننده نیست. عبدالرسول غریبی، نماینده جامعه صیادی استان بوشهر و کشور، در گفت‌وگو با «شرق» درباره بخشی از این ابهامات عنوان می‌کند: شیلات گفته هدف از حضور این کشتی‌ها در آب‌های جنوب انتقال تکنولوژی است. درحالی‌که تجهیزات نصب‌شده روی این کشتی‌ها نشان می‌دهد شیوه صید آنها ترال و از ابتدایی‌ترین نوع کفکش است که تکنولوژی بالایی نیست. او ادامه می‌هد: شیلات باید پاسخ بگوید که چرا از سال ۶۵ به بعد با در ابتدای سال ۳۰، ۷۰ تا ۲۰ فروند کشتی صنعتی را که در بندر می‌توانست یال اسبی صید کند، با پول بیت‌المال و سرمایه مردم خریداری و مجوز آنها را ابطل‌ا کرد؟ در آن زمان اعلام شد شیوه صید این کشتی‌ها ترال بوده و صید انتخابی انجام نمی‌دادند. کشتی‌هایی که امروز به آب‌های جنوب ایران وارد شده‌اند صید ترال می‌کنند.

به گفته غریبی شیلات در صورتی می‌تواند بگوید کشتی‌های چینی تجهیزات پیشرفته دارند که صید آنها هدفدار باشد و صرفا میکتوفیده را صید کند.

او تأکید می‌کند: ما زمانی در کشور وام‌هایی را با عنوان «تعاونی گسترش» می‌دادیم. این تعاونی‌ها ملزم بودند ۵۰ نفر از جامعه می‌کار را در این شرکت عضو کنند. حال اگر قصد ورود کشتی جدید به منطقه داشتند، باید در جاسک، پسایندر، کلاهی و چابهار هرکدام صد صیاد را در هر کشتی سهام‌دار می‌کردند. به این ترتیب صیاد تکلیفش معلوم بود که در برداشت میکتوفیده خودش هم شریک است. به‌لحاظ مدیریتی در یک بخشی تلاش صید را محدود می‌کردیم و در یک بخش دیگر که دست‌نخورده بود مثل میکتوفیده با فانوس ماهی به تکنولوژی که آنها مدعی هستند، اقدام به صید ذخایر می‌کردیم؛ اما توره‌های ترال یک تکنولوژی نفرین شده است و حتی چین هم در آب‌های خودش از این تکنولوژی استفاده نمی‌کند.

نماینده جامعه صیادی بوشهر ادعای شیلات درباره صید میکتوفیده توسط کشتی‌های چینی را رد می‌کند و در ادامه با استناد به آمارها اشاره‌شده از سوی سازمان شیلات ایران، عنوان می‌کند: براساس آمارهای شیلات این کشتی‌ها ۲۷ هزار تن صید داشته‌اند. ۱۷ هزار تن فانوس‌ماهی و ۱۰ هزار تن سایر آبزیان بوده است. او ادامه می‌دهد: به‌ازای ۱۰ هزار تن فانوس‌ماهی که توسط کشتی‌های صنعتی صید شده، ۱۰ هزار تن ماهی تجاری هم صید شده است. هشت هزار تن یال اسبی حرام‌گوشت هم در آمراها به چشم می‌خورد. غریبی با تأکید بر اینکه صید در آب‌های جنوب حتما با موافقت شیلاتی‌ها انجام می‌شود، صید میکتوفیده را فاقد صرفه اقتصادی می‌داند و بر این باور است که درآمد‌های حاصل از صید این گونه، نمی‌تواند تأمین‌کننده هزینه‌ها و سرمایه‌ای باشد که برای اجازه و خرید کشتی نیاز است.

او اضافه می‌کند: رویکردی که شیلات دارد، رویکرد موجهی نیست. تفکرهای اقتصاد لیبرالی و توجیه‌کردن هدف با هر وسیله‌ای یک آزمون و خطای سنگین در ارتباط است با ذخایر و منابع دریاست. به گفته نماینده صیادان بوشهری‌ی یکی‌یودن ناظر و بهره‌بردار در دریا، سبب توسعه صید ناموجه و تشویق، ترغیب و تبانی برای برداشت بیش‌از‌حد منابع می‌شود. این ضایعه وحشتناکی است که صیادان جنوبی صدای آن را شنیده‌اند و آثار آن را به‌طور محسوس، لمس می‌کنند؛ بنابراین باید ناظر و بهره‌بردار در دریا از هم جدا شود. او تأکید می‌کند: تبانی بخش‌های مختلف باعث ازبین‌رفتن ذخایر می‌شود. ما با همسایگانی روبه‌رو هستیم که به‌دلیل وابستگی به نفت، به مدیریت صید توجهی ندارند. البته درحال‌حاضر عربستان در مناطق خود به مدت دو ماه، صید شمریماهی را ممنوع کرده؛ این در حالی است که در ایران، دریابست‌ما به‌جای فصل تخم‌ریزی ر ماهی‌ها، در مرداد و تیر انجام می‌شود.